

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 P 111863 14 P
Zenica, 09.09.2015. godine

Općinski sud u Zenici, sudija Nina Makivić , u pravnoj stvari tužitelja I. Č., sin M. iz M. ... kojeg zastupa punomoćnik Bečirović Šemsudin , advokat iz Doboj Istoka , protiv tuženog „Bosna Sunce osiguranje“ dd Sarajevo , kojeg zastupa Hadžić Faruk , advokat iz Sarajeva , radi naknade štete, v.s. 16.594,79 KM, nakon glavne, usmene i javne rasprave održane 25.08.2015.godine u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka, dana 09.09.2015. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Nalaže se tuženom da tužitelju isplati ukupan iznos od 28.212,32 KM i to: iznos od 15.590,00 KM (petnaest hiljad petstotinadevedeset konvertibilnih maraka) na ime izgubljene zarade zbog neisplaćenih plata u periodu od 10.03.2008.god. pa do 30.11.2011.god. sa zakonskom zateznom kamatom počev od 05.12.2011.god., kao dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate, i iznos od 12.622,32 KM (dvanaest hiljada šeststotinadvadeset i 32/100 konvertibilnih maraka) na ime izgubljene zarade zbog neisplaćenih plata u periodu od 01.12.2011.god. do 30.11.2014.god. sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2014.god. pa do konačne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 7.380,00 KM , sve naprijed navdeno u roku od 30 dana.

Tužitelj se odbija sa dijelom tužbenog zahtjeva kojim potražuje ubuduće iznos od 325,20 KM mjesečno počev od 01.12.2014.god. do zasnivanja radnog odnosa .

Tuženi se odbija sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovanim.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je Općinskom sudu u Zavidovićima dana 03.12.2011 godine podnio tužbu protiv tuženog radi naknade štete sa tužbenim zahtjevom kojim na ime naknade materijalne štete potražuje iznos od 16.549,79 KM na ime neisplaćenih plaća u periodu od 10.03.2008 godine do 30.11.2011 godine sa zakonskim zateznim kamata počev od dana podnošenja tužbe pa do isplate , ubuduće iznos od 360,80 KM na ime najniže plaće počev od 01.12.2011 godine do povratka tužitelja na rad , uz naknadu troškova parničnog postupka, sve u roku od 30 dana.

U činjeničnim navodima tužbe , tužitelj navodi da je pred Općinskim sudom u Maglaju vođen parnični postupak br. P- 474/05 po tužbi tužitelja kojeg je zastupao advokat Š. I., protiv Natron dd Maglaj , radi poništenja rješenja o prestanku radnog odnosa , uspostave radno pravnog statusa i isplate plata. Postupak je okončan presudom Općinskog suda u Zavidovićima, Odjeljenje u Maglaju br. P-474/05 od 14.12.2006 godine koja je postala pravosnažna sa danom 10.03.2008 godine kada je punomoćnik tužitelja advokat Š. I. primio drugostepenu presudu . U tom postupku punomoćnik tužioca advokat Š. I. je propustio da blagovremeno sudu podnese prijedlog za izvršenje radi vraćanja zaposlenika na rad u Natron Maglaj, koji prijedlog je bio dužan da podnese u roku od 30 dana , koju radnju je propustio. Tužitelj je putem novog punomoćnika podnio Općinskom sudu u Zavidovićima Odjeljenje u Maglaju prijedlog za izvršenje radi vraćanja zaposlenika na rad , ali je sud rješenjem br.42 0 I P 000995 11 I od 21.10.2011 godine prijedlog odbacio kao neblagovremen. Tužitelj naglašava da je kod advokata Š. I. u periodu od 10.03.2008 godine do 28.04.2011 godine insistirao na okončanju postupka pred Općinskom sudom u Zavidovićima – Odjeljenje u Maglaju kako bi se mogao vratiti na posao. Advokat Š. I. je tužitelju konstantno saopštavao da je postupak u toku i da još nije okončan. Kada je tužitelj konačno shvatio da je postupak okončan preuzeo je svu dokumentaciju od advokata Š. I. dana 28.04.2011 godine , a tek dana 07.10.2011 godine spoznao da advokat Š. I. uopće nije pokretao izvršni postupak kod nadležnog suda radi vraćanja na rad. Propuštene radnje advokat nije izvršio iako je mu je tužitelj kao svom advokatu izdao punomoć za vođenje parnice,a na osnovu takve punomoći advokat Š. I. je bio ovlašten stavljati zahtjev za izvršenje ili osiguranje i preduzimati potrebne radnje u postupku povodom tog zahtjeva. Advokat Š. I. je u 2008 godini imao zaključenu polisu osiguranja od odgovornosti advokatske djelatnosti za štetu pričinjenu trećim licima obavljanjem advokatske djelatnosti kod tuženog br. 570001334 sa rokom važenja od 01.01.2008 godine do 01.01.2009 godine. Zbog propusta koji je učinio advokat Š. I., tužitelj potražuje iznose kao u tužbi, opredjeljujući mjesečne iznose plaće koju je trebao primiti da je blagovremeno podnesen prijedlog za izvršenje na iznos najniže plaće u Federaciji BiH prema objavi Zavoda za statistiku.Punomoćnik tužitelja advokat Bećirović Šemsudin je podnio vansudski zahtjev tuženom za naknadu štete koji zahtjev je tuženi odbio kao neosnovan.

U odgovoru na tužbu tuženi je istakao prigovor mjesne nenadležnosti Općinskog suda u Zavidovićima, ne spori da je advokat Š. I. kod tuženog imao zaključenu policu osiguranja od odgovornosti iz advokatske djelatnosti br. 570001334 za 2008godinu, ali ističe prigovor zastare jer je od pravosnažnosti presude prošlo više od tri godine . Oспорava osnov i visinu tužbenog zahtjeva i predlaže da sud pozive na miješanje advokata Š. I., i da odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan uz naknadu troškova parničnog postupka.

Općinski sud u Zavidovićima, Odjeljenje u Maglaju se rješenjem br. 421 1 P 003564 11 P od 29.04.2014 godine oglasio mjesno nenadležnim i spis je po pravosnažnosti tog rješenja dostavljen kao nadležnom Općinskom sudu u Zenici.

Na pripremnom ročištu održanom dana 08.10.2014 godine sud je odbio prijedlog tuženog da se kao umješak pozove advokat Š. I. , jer isti nije sam tražio mješanje u parnicu u skladu sa odredbom čl.369 stav 1. Zakona o parničnom postupku kojom je propisano da osoba

koja ima pravni interes da u parnici koja teče među drugim osobama jedna od stranaka uspije , može se pridružiti toj stranci . Stavom 3 istog člana je propisano da izjavu o stupanju u parnicu umješak može dati na ročištu ili pismenim podneskom. Dakle, advokat Š. I. je mogao, ukoliko je imao pravni interes da tuženi uspije u parnici, sam tražiti da je umješa. Sud ne može pozivati treća lica na miješanje u parnici.

Podneskom od 20.02.2015 godine tužitelj je preinačio tužbeni zahtjev na način da na ime naknade štete potražuje iznos od 15.590,40 KM na ime izgubljene zarade zbog neisplaćenih plaća u periodu od 10.03.2008 godine do 30.11.2011 godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 05.12.2011 godine , kao dana podnošenja tužbe do isplate ,iznos od 12.622,32 KM na ime naknade štete-izgubljene zarade za period od 01.12.2011 godine do 30.11.2014 godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2014 godine do isplate, aubuduće iznos od 325,20 KM mjesečno počev od 01.12.2014 godine do povratka tužitelja na rad , s tim da je na glavnoj raspravi održanoj dana 25.08.2015 godine naveo da buduće mjesečne iznose potražuje do zasnivanja radnog odnosa tužitelja a ne do povratka tužitelja na rad.

U dokaznom postupku provedeni su dokazi saslušanjem tužitelja u svojstvu parnične stranke, saslušanje svjedoka advokata Š. I. koje saslušanje je po zamolnici Općinskog suda u Zenici provedeno pred Općinskim sudom u Zavidovićima zbog zdravstvenog stanja svjedoka , svjedoka M. M., provedeno je vještačenje po vještaku finansijske struke Softić Diani iz Zenice i izvedeni su materijalni dokazi uvidom i čitanjem: Spis Općinskog suda u Zavidovićima-Odjeljenje u Maglaju broj P.474/05, Presuda Općinskog suda u Zavidovićima-Odjeljenje u Maglaju broj P.474/05 od 14.12.2006. godine, Presuda Kantonalnog suda u Zenici broj 004-0-Gž-07-000293 od 28.02.2008. godine, Polica za osiguranje od odgovornosti iz advokatske djelatnosti broj 570001334 za 2008.godinu advokata Š. I., Zapisnik o primopredaji dokumentacije u pedmetu broj P.474/05 od 28.04.2011. godine, Spis Općinskog suda u Zavidovićima – Odjeljenje u Maglaju broj 42 I P 000995 11 I, Prijedlog za izvršenje radi vraćanja zaposlenika na rad od 07.10.2011. godine, Rješenje Općinskog suda u Zavidovićima – Odjeljenje u Maglaju broj 42 I P 000995 11 I od 21.10.2011. godine, Izvod iz matične knjige aktivnih osiguranika FZ PIO/MIO za tužitelja od 28.10.2011. godine i od 25.09.2014. godine, uvjerenje Službe za zapošljavanje Ze-do kantona Biro rada Maglaj od 09.09.2014. godine, Odluka o utvrđivanju najniže satnice u F BiH, Instrukcija Federalnog ministarstva finansija br. 03-02-1074/09 od 17.02.2009. godine, Pregled najniže osnovice za obračun doprinosa i određivanje najniže plate u F BiH za 2008., 2009. I 2010. godinu po mjesecima, Uvjeti za osiguranje od odgovornosti advokata tuženog, Odluka Advokatske komore F BiH broj 569/03 od 29.11.2003. godine, Zahtjev punomoćnika tužitelja za nakandu štete od 01.11.2011. godine, Odluka tuženog broj 210-1157 1342 0003 od 28.11.2011. godine, Izjašnjenje advokata Š. I. od 24.11.2011. godiine, Dopis odnosno poziv Natron Maglaj od 02.09.2008. godine upućen tužitelju sa dokazom o preporučenoj pošiljci od 02.09.2008. godine, Zahtjev tužitelja upućen JU Služba za zapošljavanje Ze-do Kantona Biro Maglaj od 08.10.2014. godine, Akt JU Služba za zapošljavanje Ze-do Kantona Biro Maglaj br. 09-49-903-1/14 od 09.10.2014. godine

Tužitelj u svom iskazu navodi da je advokatu Š. I. dao punomoć za zastupanje u radnom sporu protiv Natrona prije 15 godina tačnije 2005 godine kada je dobio otkaz , da je spor okončan tako da je on trebao biti vraćen na posao i primiti neisplaćene plaće . Tužitelj navodi da nije upoznat od svog advokata da je „došla“ neka odluka Kantonalnog suda. Dalje navodi da mu je advokat rekao da se vraća na posao i kad ga vrata da mu mora dati još 240,00 KM ,a to je bilo kada je dobio pare , misli da je bila 2008 godina . Navodi da je dobio pare od advokata lično a ne zna od koga je on naplatio. Tužitelj navodi da je vrlo često pitao advokata zašto se ne vraća na posao ,a on je govorio da se ne sikira i da će se vratiti na posao . Navodi da je od advokata uzeo papire 2011 godine , misli u petom mjesecu i sadašnji advokat mu je rekao da podnese zahtjev sudu za pokretanje postupka vraćanja na posao . Od 2005 godine je prijavljen na Biro za zaspošljavanje , nije dobivao naknadu sa Biroa a brisan je iz evidencije Biroa je rje otišao u Italiju kod rođaka, nikad nije davao nikakvu izjavu na Birou niti ga je ko šta pitao , samo je brisan. Tužitelj navodi da nije dao advokatu punomoć za pokretanje izvršnog postupka niti je on to od njega tražio , da mu je plaćao neki avans , nije tražio dokaz da je pokrenut bili kakav postupak jer i ne zna da treba tražiti . Papire je preuzeo 2011 godine jer ga je zavlacio , govorio mu da će sve biti uredu, obećavao mu i lagao. Ni Natron ga nije pozivao na posao ,nije nikada mijenjao adresu, nije im se pismeno obraćao samo se usmeno obraćao, tražio direktora kojeg nikada nije bilo. Tužitelj navodi da je u Italiji kod rodbine bio par dana , da se po povratku odmah javio na Biro.

Svjedok M. M. u svom iskazu navodi da je u 2008 godine bio direktor društva Natron Maglaj ,a da mu je poznato da je tužitelj dobio presudu da se vrati na posao i zna da mu je isplaćen iznos a ne zan koliki.Svjedok navodi da nije pozivao tužitelja da se vrati na posao jer u sistematizaciji radnih mjesta nije imao niti jedno mjesto za tužitelja ,ali ga je pozivao da se dogovore i da mu kaže da se nema gdje vratiti.Svjedok potvrđuje da je on potpisao pismo upućeno advokatu Š. I. u kojem navodi da se tužitelj neće moći vratiti na posao.

Svjedok Š. I. u svom iskazu navodi da je bio punomoćnik tužitelja u parničnom predmetu ostvarivanja prava iz radnog odnosa koji se vodio pred Općinskim sudom u Zavidovićima, Odjeljenje u Maglaju ali se ne sjeća broja predmeta.Svjedok dalje navodi da je o pravosnažnoj presudi blagovremeno obavijestio tužitelja i preduzeo aktivnosti da tužitelj naplati svoje potraživanje na način da je putem telefona pozvao Natron Maglaj čiji je direktor u to vrijeme bio M. M. , te su potraživanja po tom osnovu isplaćena tužitelju, a na njegov upit da se podnese prijedlog za izvršenje radi povrata na posao , tužitelj je zahtjevaao, ako je ikako moguće da se on ne vrati na posao jer je u to vrijeme radio u Italiji ,a tražio je da mu se isplati otpremnina i neisplaćene plaće.Dalje navodi da od tužitelja nikada nije dobio punomoć za vođenje izvršnog postupka po navedenoj presudi,a iz razloga jer je tužitelj u to vrijeme radio u Italiji i želio je da nastavi tamo da radi ,a novčana potraživanja je tuženi dobrovoljno isplatio . Svjedok navodi da je upoznao tužitelja sa činjenicom da se presuda neće moći izvršiti jer su određeni zakonski rokovi za podnošenje prijedloga za izvršenje u vezi povrata na posao .Dalje navodi da je u 2011 ili 2012 godini došla supruga tužitelja i zatražila da joj on preda papire ,a što se tiče naknade za pokretanje i vođenje izvršnog psotupka nikad nije ništa naplatio jer nije imao ovlaštenje ni usmeno ni pismeno ,pa nije imao mogućnosti potraživati bilo šta za vođenje izvršnog postupka.

Takođe navodi da tužitelju nije govorio da je pokrenuo izvršni postupak jer mu je bilo poznato da je Natron dobrovoljno izvršio isplatu novčanih sredstava po presudi ,a od njega je tražio da se pokjuša dogovoriti sa direktorom M. M. da mu isplati neisplaćene plaće i otpremninu što nije bilo obuhvaćeno presudom,a ni na koji način ni usmeno ni pismeno nije tražio od njega da podnese prijedlog za izvršenje navedene presude u smislu njegovog povrata na posao, niti je ikada dobio punomoć za podnošenje prijedloga za izvršenje u tom dijelu. Svjedok navodi da je imao urednu punomoć za parnični postupak, da se ne može sjetiti kada je primio drugostepenu presude. Dalje navodi da je tužitelja odmah obavijestio o prijemu presude Kantonalnog suda u Zenici i o sadržaju presude, ali je tužitelj tada radio u Italiji ,a tuženi „Natron“ dobrovoljno izvršio isplatu novčanog dijela, da s ene sjeća da li na njegov račun ili račun tužitelja . Istog je obavijesti na način da je telefonskim putem obavijestio suprugu tužitelja koja živi u Maglaju , a nakon čega se vrlo brzo u roku od dva do tri dana javio tužitelj putem telefona iz Italije , te je i njega o tome obavijestio ali nikada nije dobio punomoć niti usmeno niti pismeno za vođenje izvršnog postupka iako je tužitelja na tu činjenicu upozoravao ali on je bio uporan u svojim nastojanjima da ne želi da se vrati na posao nego mu je isključivo odgovaralo da traži isplatu neisplaćenih plaća koje nisu bile obuhvaćene presudom i otpremnine zbog čega on i nije mogao pokrenuti bilo kakav izvršni postupak po navedenoj presudi.

Vještak finansijske struke Softić Diana je u svom nalazu i mišljenju od 05.01.2015 godine izvršila obračun najniže plaće u periodu od 10.03.2008 godine do 01.12.2014 godine u skladu sa Općim kolektivnim ugovorom za teritoriju Federacije BiH , i utvrdila da je ukupan iznos 28.212,72 KM .Parnične stranke nisu imale primjedbi na nalaz vještaka i isti je sud ocijenio objektivnim i stručnim.

Nakon ocjene svih dokaza pojedinačno i u međusobnoj vezi , sud je primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH (Sl. novine FBiH br. 53/03,73/05,19/06) odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga.

Među parničnim strankama nije sporno da je tužitelj po punomoćniku advokatu Š. I. , vodio parnični postupak protiv Natron dd Maglaj pred Općinskim sudom u Zavidovićima Odjeljenje u Maglaju radi poništenja odluke o otkazu ugovora o radi i isplate novčanog potraživanja, koji postupak je okončan donošenjem presude Općinskog suda u Zavidovićima Odjeljenje u Maglaju br. P-474/05 od 14.12.2006 godine kojom je poništeno rješenje tuženog o prestanku radnog odnosa tužiocu te se slijedom toga nalaže tuženom tj. Natron dd Maglaj, da tužioca vrati na poslove i rade zadatke u skladu sa njegovom stručnom spremom i radnom sposobnošću u roku od 15 dana . Obavezuje se tuženi da tužiocu isplati iznos od 5.111,53 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.10.2006 godine do isplate , te da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 720,00 Km, sve u roku od 15 dana. Ova presuda je potvrđena presudom Kantonalnog suda u Zenici br. 004-0-Gž-07-000 293 od 28.02.2008 godine .Takođe nije sporno da je po navednoj presudi tužitelju isplaćen novčani iznos , ali da nije vraćen na posao,kao i da njegov tadašnji punomoćnik advokat Š. I. nije pokretao izvršni postupak radi vraćanja tužitelja na posao po presudi Općinskog suda u Zavidovićima Odjeljenje u Maglaju br. P-474/05 od 14.12.2006 godine. Nije sporno ni da je tužitelj naknadno po punomoćniku advokatu Bećirović Šemsudinu , dana 07.10.2011 godine podnio prijedlog za

izvršenje radi vraćanja na posao na osnovu presude Općinskog suda u Zavidovićima Odjeljenje u Maglaju br. P-474/05 od 14.12.2006 godine koji prijedlog je odbačen kao neblagovremen rješenjem Općinskog suda u Zavidovićima Odjeljenje u Maglaju br. 42 1 P 000995 11 I od 21.10.2011 godine, a iz razloga što je protekao rok propisan čl. 215. stav 1. Zakona o izvršnom postupku Federacije BiH, u kojem se može podnijeti prijedlog za izvršenje radi vraćanja zaposlenika na rad.Među parničnim strankama nije sporno da je advokat Š. I. u 2008 godini bio osiguran kod tuženog Bosna Sunce osiguranje dd Sarajevo Podružnica Bugojno od odgovornosti iz advokatske djelatnosti , polisom br. 570001334. Sporno je da li postoji odgovornost osiguranika tj. advokata Š. I. za štetu pričinjenu tužitelju i da li je nastupila zastara potraživanja.

Odredbom čl. 30.Zakona o advokaturi Federacije BiH (Sl. novine FBiH br. 25/02, 29/03,18/05 i 68/05) je propisano da advokati, zajedničke advokatske kancelarije i advokatska društva se obavezno osiguravaju od odgovornosti za štetu pričinjenu stranci u toku pružanja pravne pomoći. Minimalni iznos osiguranja i vrsta osigurane štete određuju se opštim aktima Federalne advokatske komore. Advokatska komora može dogovoriti uvjete osiguranja svojih članova od odgovornosti za štetu koja može nastati u toku obavljanja njihove djelatnosti.

Odlukom advokatske komore Federacije BiH br. 569/03 od 29.11.2003. godine je propisano da osiguranje za sve upisane advokate počinje teći sa 01.01.2004 godine , da je minimalna svota osiguranja na koju se moraju osigurati svi advokati i članovi advokatske komore 100.000,00 KM godišnje . Osiguranje mora pokrivati sve štete osim onih koje bi mogle nastati kao rezultat namjere advokata.

Iz podneska advokata Š. I. upućena Kantonalnom sudu u Zenici na br. 004-0-Gž-07-000 293 proizilazi da je isti primio presudu Kantonalnog suda u Zenici br. 004-0-Gž-07-000 293 od 28.02.2008 godine dana 10.03.2008 godine od kada , pa u daljem roku od 30 dana po isteku paricionog roka od 15 dana je imao mogućnost da podnese prijedlog za izvršenje radi vraćanja tužitelja na rad po pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Zavidovićima Odjeljenje u Maglaju br. P-474/05 od 14.12.2006 godine. Dakle, u toj godini-2008 godini advokat Š. I. je bio osiguran kod tuženog od odgovornosti iz advokatske djelatnosti iz čega proizilazi pasivna legitimacija tuženog. Odredbom čl. 14. Uvjeta Bosna Sunce osiguranja dd za osiguranje od odgovornosti advokata je proisano da je predmet osiguranja zakonska odgovornost advokata za štetu koju prouzrokuje trećim osobama obavljanjem advokature.Čl.15 Uvjeta je propisano šta se podrazumjeva pod oblicima pravne zaštite pa između ostalog i sastavljanjem , tužbi , žalbi , prijedloga , zahtjeva, molbi izvanrednih pravnih lijekova i drugih podnesaka. . Čl.18. Uvjeta je propisano da se osiguranim slučajem smatra svaki pojedinačno određeni propušteni oblik pravne zaštite ili učinjena pogreška prema čl.15 stavu 2 uvjeta kojim se trećim osobama prouzrokuje šteta.

Prema mišljenju ovog suda , advokat Š. I. je imao punomoć za zastupanje tužitelja u parničnom postupku, što nije sporno, ali je na temelju takve punomoći bio ovlašten podnijeti zahtjev za izvršenje ili osiguranje i preduzimati potrebne radnje u postupku povodom takvog zahtjeva, što je propisano odredbom čl.305. stav 1) tačka 2 Zakona o

parničnom postupku Federacije BiH i nije bila potrebna neka nova punomoć za pokretanje izvršnog postupka radi vraćanja tužitelja na rad ili naplatu novčanog potraživanja tužitelja, kako to pogrešno svjedok advokat Š. I. u svom iskazu navodi. I pored toga, punomoć koju je tužitelju dao advokatu Š. I. od 11.07.2005 godine (koja se nalazi u parničnom spisu Općinskog suda u Zavidovićima , Odjeljenje u Maglaju br. P-474/05) u sebi je, pored zastupanja u svim poslovima pred sudom.... sadržavala i ovlaštenje da advokat može na osnovu takve punomoći “ishoditi izvršenja svake vrste”. Dakle, advokat Š. I. je bio ovlašten pokrenuti izvršni postupak radi vraćanja tužitelja na posao.

Neosnovani su navodi tuženog da tužitelj nije htio da se vrati na posao po presudi , jer je u to vrijeme radio u Italiji, jer na okolnost namjere tužitelja tuženi nije sudu ponudio dokaze, osim iskaza svjedoka advokata Š. I. kojem iskazu sud nije poklonio vjeru. I da je tačan navod tuženog da je tužitelj u tom periodu radio u Italiji na crno , što ne proizilazi ni iz jednog dokaza u spisu, to ne znači da tužitelj nije imao namjeru da se vrati na posao po presudi , nego je morao raditi da bi ostvario prihode , jer nije zanemariva činjenica da mu je radni odnos prestao 2005 godine, i da se samo parnični postupak vodio 3 godine, u kojem periodu su tužitelj i njegova porodica morali od nečega živjeti. Da tužitelj nije imao namjeru da se vrati na posao , ne bi tužbenim zahtjevom tražio vraćanje na poslove i radne zadatke, jer je po čl. 96. Zakona o radu mogao tražiti od suda da ukoliko utvrdi da je otkaz nezakonit naknadu plaće u visini koju bi ostvario da je radio itd , a nije morao tražiti da se vrati na poslove i radne zadatke, što je tužitelj tražio.

Dakle, propustom osiguranika tuženog, koji je propustio da u zakonskom roku podnese prijedlog za izvršenje radi vraćanja tužitelja na posao , tužitelj je pretrpio štetu u vidu plaća koje bi ostvario da je podnesen prijedlog za izvršenje i da je vraćen na posao.

U konkretnom slučaju , ne radi se o budućoj neizvjesnoj situaciji , nego o izvjesnom događaju koji bi uslijedio s obzirom da je tužitelj imao pravomoćnu i izvršnu presudu kojom je naloženo njegovo vraćanje na poslove i radne zadatke koji odgovaraju njegovom stepenu stručne spreme. Tužitelj tokom postupka nije morao dokazivati da je tražio neki drugi posao i da ga nije mogao naći...kako navodi tuženi u završnoj riječi, jer je tužitelj već imao presudu po kojoj je trebalo postupiti.

Odredbom člana 154. stav. 1. Zakona o obligacionim odnosima (“Službeni list SFRJ”, broj 29/78 do 57/89, “Službeni list R BiH”, broj 2/92, 13/93, 13/94 i “Službene novine Federacije BiH”, br.29/03) propisano je, ko drugome prouzrokuje štetu dužan je naknaditi je, ako se ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice. Stavom 2. istog člana je propisano za štetu od stvari ili djelatnosti, od kojih potiče povećana opasnost štete za okolinu, odgovara se bez obzira na krivicu.

Članom 155. Zakona o obligacionim odnosima je propisano, šteta je umanjeње nečije imovine (obična šteta) i sprečavanje njezina povećanja (izmakla korist), a i nanošenje drugom fizičkog ili psihičkog bola ili straha (nematerijalna šteta).

Odredbom čl. 185. Zakona o obligacionim odnosima je propisano da je odgovorno lice dužno uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala. Ukoliko uspostavljanje ranije stanja ne uklanja štetu potpuno, odgovorno lice dužno je za ostatak štete dati naknadu u novcu. Odredbom čl.189. stav 3. je propisano da pri ocjeni visine izmakle koristi uzima se u obzir dobitak koji bi se mogao osnovano očekivati prema redovnom toku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem. Prema nalazu vještaka finansijske struke visine materijalne štete predstavljaju plaće koje bi tužitelj ostvari da se vratio na posao u iznosu minimalne plaće propisane Općim Kolektivnim ugovorom za teritoriju Federacije koje je vještak obračunala u ukupnom iznosu od 28.212,72 KM za period od 10.03.2008 godine do 01.12.2014 godine.

Tužitelj pored ove materijalne štete u vidu izmakle koristi koje bi ostvario potražuje i buduće novčane iznose od 325,20 KM mjesečno počev od 01.12.2014 godine pa ubuduće. Sud je odbio zahtjev tužitelja za isplatu buduće novčane naknade u vidu rente. Nije sporno da će tužitelj trpiti i buduću štetu u visini najniže plaće u FBiH po istom osnovu u smislu izmakle koristi, jer je od tuženog mogao potraživati puni obim štete, međutim, odredbom čl.177. Zakona o parničnom postupku stav 1. je propisano da sud može naložiti tuženom da obavi određenu činidbu samo ako je ona dospjela do zaključenja glavne rasprave. S obzirom da je tužitelj opredjelio tužbeni zahtjev na iznos od 28.212,32 KM kao dospjeli iznos do 01.12.2014 godine, sud je krećući se u granicama postavljenog tužbenog zahtjeva odlučio kao u izreci presude. Ne može se prihvatiti da je tužitelj tužbom tražio buduće novčane iznose u vidu rente. Naime odredbom čl. 188. Zakona o obligacionim odnosima je propisano da u slučaju smrti, tjelesne povrede ili oštećenja zdravlja naknada se određuje, po pravilu, u obliku novčane rente doživotno ili za određeno vrijeme. Kako se u konkretnom slučaju ne radi o smrti, tjelesnoj povredi ili oštećenu zdravlja kod tužitelja, Zakon o obligacionim odnosima ne poznaje ovaj vid naknade u obliku novčane rente, pa je u tom dijelu sud tužitelja odbio sa tužbenim zahtjevom, kao neosnovanim.

Neosnovan je prigovor zastare potraživanja koji je istakao tuženi. Odredbom čl. 376. Zakona o obligacionim odnosima je propisano da potraživanje nakande prouzrokovane štete zastarjeva za tri godine od dana kada je oštećenik saznao za štetu i za lice koje je štetu učinilo. U svakom slučaju ovo potraživanje zastraje za 5 godina od dana kada je šteta nastala. Šteta je nastala 26.04.2008 godine a tužba je podnesena Općinskom sudu u Zavidovićima dana 03.12.2011 godine, dakle nije protekao objektivni rok od 5 godina. Takođe nije protekao ni subjektivni rok od 3 godine jer je tužitelj za nepokretanje izvršnog postupka od strane advokata Š. I. saznao tek po preuzimanju dokumentacije od advokata Š. I. dana 28.04.2011 godine.

O zakonskim zateznim kamatama je odlučeno primjenom odredbe člana 277. ZOO kojom je propisano da dužnik koji zakasni sa ispunjenjem novčane obaveze pored glavnice duguje i kamatu, pa je sud istu dosudio kako je tužitelj potraživao.

Imajući u vidu naprijed navedeno, sud je donio odluku kao u izreci presude.

O troškovima parničnog postupka sud je odlučio primjenom odredbe čl.387. stav 1 u vezi sa čl.396. Zakona o parničnom postupku. Troškovi se odnose na nagradu punomoćniku tužitelja za sastav tužbe u iznosu od 720,00 KM, sastav obrazloženog podneska 360,00 KM, zastupanje na pripremnom ročištu dana 08.10.2014 godine iznos od 720,00 KM, zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 06.11.2014 godine u iznosu od 360,00 KM, nagrada za zastupanje na glavnoj raspravi dana 14.01.2015 g.u iznosu od 720,00 KM , te nastavcima glavne rasprave u dane 20.02.2015 godine u iznosu od 360,00 KM, 01.04.2015 godine u iznosu od 180,00 KM (25%) , 06.05.2015 g u iznosu od 360,00 Km i 25.08.2015 u iznosu od 360,00 KM,troškovi prevoza-upotreba vlastitog automobila 140,00 Km x 8 dolazaka u dane 08.10.2014 g, 06.11.2014g, 14.01.2015 g, 20.02.2015g, 31.03.2015 g i 01.04.2015 g u iznosu od 1.120,00 Km nagrada po utrošenom vremenu za odsustvo iz kancelarije za naprijed navdene dane po 4 sata x 20 što iznosi 81 bodova odnosno 240,00 Km x 8 dolazaka , odnosno ukupno 1.920,00 KM , troškovi vještačenja u iznosu od 200,00 KM , odnosno ukupno: 7.380,00 KM.Kako je tužitelj u nezantnom dijelu odbijen sa tužbenim zahtjevom , sud je u cjelosti dosudio troškove parničnog postupka.

Naprijed navedeni iznosi su u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u FBiH.

S obzirom da je tuženi u cjelosti izgubio u parnici, isti nema pravo na troškove parničnog postupka koji je postavio u ukupnom iznosu od 4.633,20 KM.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba
Kantonalnom sudu u Zenici u roku od 30
dana od dana dostave prepisa presude. Žalba se podnosi
putem ovog suda u tri primjerka.

S u d i j a
Nina Makivić